

РЕШЕНИЕ

№ 1926

гр. София, 25.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 28.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **9275** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.156 и сл.ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] [населено място] срещу РА №[ЕГН]/19.04.2012 година, потвърден с решение № 1724/16.07.2012 година на Директор на Дирекция“ ОДОП.

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на атакувания ревизионен акт.Твърди се, че обжалваният ревизионен акт противоречи на практиката на С. и на ВАС и органите по приходите са игнорирали представените и събраните в хода на ревизионното производство доказателства. Иска се отмяна на ревизионния акт и се претендират сторените по делото разноски.

В съдебно заседание,жалбоподателят- [фирма] [населено място], редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от адвокат Т., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли ревизионният акт да бъде отменен. Претендира и сторените по делото разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на Дирекция”Обжалване и данъчно осигурителна практика” при ЦУ на НАП-гр.С.,редовно уведомен при условията на чл.137,ал.7 АПК, се представлява от юрисконсулт А., редовно упълномощена,която оспорва жалбата като неоснователна и претендира юрисконсултско възнаграждение.събрани ав тази насока развива и в представените по делото писмени бележки.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено

следното

Със Заповед № 1437/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП- [населено място]-В. С. М. е назначена за държавен служител на длъжността Началник сектор "Ревизии", считано от 01.06.2009 година.

Със заповед №1511/18.05.2009 година на Изпълнителен директор на НАП [населено място] В. М. е назначена за държавен служител на длъжността- главен инспектор по приходите при ТД на НАП- С. считано от 01.06.2009 година.

Със Заповед №РД-01-6/04.01.2010 година, Директор ТД на НАП- С. наредил, считано от 01.01.2010 година функциите на компетентен орган да издава заповеди за възлагане на ревизия да се осъществяват от поименно изброени служители, измежду които и В. С. М. – Началник сектор „Ревизии”.

С Решение № 2316/19.12.2011 година, Директор на Дирекция „О.“ потвърдил РА № К-[ЕГН]/17.06.2011 година, в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди месец 11.,м.12.2009 година и месец 01.2010 година, отменил РА в частта на установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди месец 08 и м.09.2010 година и върнал административната преписка на органа,издал заповедта за възлагане ,като указал в 14 дневен срок от връчване на решението да се издаде нова ЗВР за посочените периоди и оставил без разглеждане жалбата на [фирма] в обжалваната част на установени задължения по ЗДДС за останалите ревизирани периоди и прекратил производството по делото в тази му част.

Със Заповед за възлагане на ревизия №1200210/10.01..2012 година, В. С. М. на длъжност- Началник сектор "Ревизии" възложила да бъде извършена ревизия на [фирма], определила състава на ревизиращия екип-Б. В. М. на длъжност-главен инспектор по приходите и ръководител екип и Е. С. К. на длъжност- инспектор по приходите,обхвата, на ревизията по видове задължения и по периоди-ДДС за периода 01.08.2010-3009.2010 година,срока ,в който следва да завърши ревизията- до две месеца, считано от датата на връчване на заповедта за възлагане.

Заповедта за възлагане на ревизия е връчена лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизирувания данъчен субект на 17.01.2012 година/за чиято представителна власт по делото се съдържат писмени доказателства- изрично пълномощно от представителя на ревизирувания данъчен субект.

С нова Заповед за възлагане на ревизия № 1200227/10.01.2012 година, органът ,възложил ревизията- В. С. М.- Началник сектор – орган по възлагане определил нов състав на ревизиращия екип, като на мястото на Е. С. К. определил И. И. Д. на длъжност- Главен инспектор по приходите.

Новата заповед за възлагане е връчена лично срещу подпис на пълномощник на управителя на ревизирувания данъчен субект на 17.01.2012 година.

На 30.03.2012 година, органите по приходите, включени в състава на ревизиращия екип съставили Ревизионен доклад №1200227, с който предложили да бъдат установени задълженията на ревизирувания данъчен субект по ЗДДС за процесните периоди.

РД е връчен лично срещу подпис на пълномощника на управителя на ревизирувания данъчен субект на 02.04.2012 година.

Със Заповед за определяне на компетентен орган № К-1200227/02.04..2012 година, , органът възложил ревизията- В. С. М., на длъжност- Началник сектор определила за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на [фирма] Б. В. М. на длъжност главен инспектор по приходите.

Заповедта за определяне на компетентен орган е връчена на пълномощник на управителя на ревизирия данъчен субект на 02.05.2012 година.

На 19.04.2012 година, Б. В. М. на длъжност- главен инспектор по приходите, издал обжалвания РА № [ЕГН], с който установил задълженията на ревизирия данъчен субект по ЗДДС за процесните периоди.

РА е връчен на пълномощник на управителя на ревизирия данъчен субект на 02.05.2012 година.

На 10.05.2012 година, ревизирият данъчен субект депозирал жалба до Директор на Дирекция" О." срещу съставения РА.

На 16.07.2012 година, Директор на Дирекция" О." потвърдил обжалвания РА.

По делото са приложени всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства, описани в два тома доказателства, както и събраните в хода на предходното ревизионно производство доказателства.

По делото е назначена, изслушана и оспорена съдебно- счетоводна експертиза от страна на процесуалния представител на жалбоподателя. От заключението на вещото лице А. Я. се установява, че от счетоводителя на [фирма] са представени заверени копия на дневници за продажбите за месец август и месец септември 2010 година, в които са вписани процесните фактури/ подробно посочени в заключението като номер, стойност и данъчна основа и данните за ДДС са от дневниците за продажбите и са включени в СД по ЗДДС за съответните месеци август и септември 2010 година, и съответно представени в НАП по електронен път съгласно протоколи за приемане на декларации и дневници по ЗДДС от 15.09.2010 година година от 13.10.2010 година.

Вещото лице посочва още, че от счетоводителя на дружеството, не са били представени документи ,от които да се установи, осчетоводил ли е доставчикът приходи по спорните фактури, не се представиха документи и не са приложени по делото такива , от които да се установи разполагал ли е доставчикът със строителни материали, продадени на [фирма]. От извършената проверка в счетоводството на [фирма] се установи, че е осчетоводено плащане към процесните фактури, посочени в т.1 от страна на „М. Сервиз“, като се представиха касови бележки, заверени фотокопия от които се направиха копия на фактурите, както и заверено копие на извлечение на сметка доставчици и каса., приложение № 2 към заключението. Вещото лице посочва още, че в счетоводството на [фирма] са заприходени строителни материали, вписани в процесните фактури, заверено копие на извлечение по сметка 3022 материали, приложено по делото на лист 131-148, от обяснението на главния счетоводител И., дружеството е използвало материалите, доставени в процесните фактури за ремонт на офиси/ складове, не се представиха документи, от които да се установи доставените материали по вид и количество къде са вложени, съответно документи за извършени СМР по обекти, относно последващи доставки на материалите, предмет на процесните фактури се представи Справка по клиенти, от която се установява, че от фирмите [фирма], [фирма], Т. "Е., Т. трейдинг партнър" О., [фирма], [фирма] и [фирма] е получена печалба в размер на 103 619,14 лева, като главният счетоводител И. /счетоводител на жалбоподателя/, е посочил, че печалбата е от продажбата на офисите , собственост на [фирма], в който е извършен ремонт на вложените процесни материали, представени са заверени копия на дневниците за продажби от м.08.,09,1, и 11.2010 година, в които са отразени фактури, издадени от [фирма] на посочените по-горе дружества, за които главният

счетоводител твърди, че са фактурирани материали, доставени от [фирма]- в заключението си вещото лице е дало подробен отговор на останалите въпроси,поставени му като задача, а разпитан в съдебно заседание експертът заявява, че поддържа заключението си .

Поради оспорване на експертизата от страна на процесуалния представител на жалбоподателя,по делото е назначена повторна съдебно- счетоводна експертиза,не оспорена от страните, и изготвена от вещото лице Ю. Я.. В заключението си вещото лице и дало подробен отговор на въпросите, поставени му като задача.

По делото е назначена,изслушана и неоспорена от страните допълнителна съдебно счетоводна експертиза, като в заключението си вещото лице е посочило, че през процесните периоди,жалбоподателят не е получил от други доставчици строителни материали, идентични по вид и количество по спорните фактури от ЕТ А. 79- А. Ц..

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява ,че поддържа заключенията си – както основно ,така и допълнително такова.

По делото е назначена,изслушана и неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза. От заключението на вещото лице се установява ,че при извършения оглед през месец юли 2013 година на обектите, посочени от жалбоподателя като вложени материали и в тях, подробно описаните обекти са вложени материали, съответстващи по видове в гореописаните фактури и количествата материали,описани във фактурите, не надхвърлят общо вложените материали в обектите.

Разпитан в съдебно заседание ,експертът заявява ,че поддържа заключението си.

По делото е разпитан един свидетел- Д. С.- работник на длъжността шофьор при жалбоподателя от 2010 година, от показанията ,на който се установява ,че лично той е превозвал строителен материал от [фирма] до [фирма] и до И., строителните материали ги е товарел от един западна двор,където са съхранявани и фирмата ги е купувала от [фирма], като складът на [фирма] се намира на Искърско шосе, той сам не е извършвал товаренето на строителните материали ,защото [фирма] е имал две момчета, които му помагали и работели там и всъщност те реално са извършвали товаренето, той ги е наблюдавал какво точно товарят ,защото има граници до къде да се товари самият камион, той лично не е разписвал никакви доказателства за предаването на материалите.

С оглед на така установената фактическа обстановка,Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.156,ал.1 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване.Разгледана по същество,жалбата се явява частично основателна. Съображенията за това са следните:

При проверката законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, съдът следва да извърши преценка дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма,спазени ли са процесуално-правните и материално правните разпоредби при издаването му-това са така наречените условия за редовно действие на ревизионния акт, залегнали в разпоредбата на чл.160,ал.2 ДОПК.

Обжалваният Ревизионен акт №[ЕГН]/19.04.2012 година,е издаден от компетентен орган-това е Главен инспектор по приходите при ТД на НАП-Б. В. М., когото изрично по силата на чл.119,ал.2 ДОПК,органът възложил ревизията/определен от Териториалния директор на НАП-С.-Началник-сектор”Ревизии“-В. С. М. със Заповед

№К1200227/02.04.2012 година е определил за компетентен орган да издаде ревизионния акт. Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето- Б. В. М. заема длъжността- Главен инспектор по приходите към ТД на НАП- С.. Наред с това, отново между страните няма спор, а и от доказателствата по делото е видно ,че лицето В. С. М. заема длъжността- Началник сектор "Ревизии" при ТД на НАП-С. и е определена за орган, който може да възлага ревизии.

Р. акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120,ал.1 ДОПК задължителни реквизити-името и длъжността на органа,който го издава,номер и дата,данни за ревизираното лице,обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство,мотиви за издаването му, разпоредителна част,в която са определени задълженията на ревизираното лице,пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва,подпис на органа по приходите,който го е издал.Към ревизионния акт е приложен ревизионен доклад,играещ ролята на мотиви.

При издаването му,органът по приходите е спазил процесуално-правните разпоредби. Ревизионното производство е второ, като същото е приключило по реда и в сроковете ,предвидени в ДОПК.

При издаването на ревизионния акт са спазени материално- правните разпоредби.

От доказателствата по делото е видно,че за месец 08 и месец 09.2010 година доставчикът [фирма] е издал в полза на жалбоподателя фактури с № 387/06.08.2010 година с предмет на доставката, описани строителни материали с ДО 21210 лева и ДДС в размер на 4242 лева,№388/09.08.2010 година с предмет- описани строителни материали с ДО 15435 лева и ДДС в размер на 3087 лева, № 389/11.08.2010 година с предмет- описани строителни материали с ДО 16010 лева и ДДС в размер на 3202 лева,№ 390/13.08.2010 година с предмет описани строителни материали с данъчна основа 15400 лева и ДДС в размер на 3080 лева, №406/13.09.2010 година с данъчна основа 14320 лева и ДДС в размер на 2864 лева № 409/15.09.2010 година с данъчна основа 11670 лева и ДДС в размер на 2334 лева, № 412/17.09.2010 година с ДО 14940 лева и ДДС в размер на 2988 лева, № 417/20.09.2010 година с данъчна основа 10522 лева и ДДС в размер на 2104.40 лева , № 420/23.09.2010 година с ДО 7700 лева и ДДС в размер на 1540 лева, № 424/27.09.2010 година с данъчна основа 7700 лева и ДДС в размер на 1540 лева, № 431/30.09.2010 година с ДО 13210 лева и ДДС в размер на 2642 лева с предмет описани строителни материали с общ размер на ДДС -29623.40 лева. Към всяка една от фактурите е приложен опис на предадените строителни материали/ с подробно посочено количество , единична цена и стойност/.

В хода на ревизионното производство с оглед дадените указания в отменителното решение на Директор на Дирекция"О." до този доставчик е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения,като управителят А. Ц. с придружително писмо от 09.02.2012 година, е изпратил копие от фактурите, издадени на жалбоподателя, копие от фактурите от предходен доставчик- [фирма],копие на фактури за приемане и предаване на стоки, справки на сметка 4532, 703,304,,501 411 за двата процесни периода, пояснителна записка, в която е посочено, че за фактурираните сделки между двете фирми няма сключен договор,няма транспортни средства, транспортирането на стоките е извършено със собствен транспорт на клиента на [фирма], разплащането по конкретните фактури е извършено в брой с касови бележки, фирмата няма лицензии и разрешителни, тъй като дейността никога не е изисквала такива, в момента фирмата няма офис и не осъществява търговска

дейност., документите се съхраняват в [населено място] на посочен на лист 175 от делото адрес.

Наред с това, този доставчик е подал СД за процесните два периода и е включил процесните фактури в Справката декларация, осчетоводил е надлежно издадените фактури, приложил е опис на предадените материали/ стоки, отразени са по сметка 304 стоки , хронологичен регистър , в края на всеки месец, продадените стоки са изписани от сметка 304-Стоки и по дебита на сметка 703-Приходи от продажба на стоки, ДДС по процесните фактури е начислен по смисъла на ДДС, и жалбоподателят също надлежно е осчетоводил процесните фактури в счетоводството си със съответно взети стопански операции/ факти удостоверяващи се от приложените по делото доказателства и от заключението по повторната-съдебно- счетоводна експертиза и допълнителната такава/ неоспорена от страните,което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено.По делото се представи и Договор, за отговорно пазене ,сключен между този доставчик и предходния Л. за отговорно пазене, удостоверяващ, че в склада на [фирма] са съхранявани стоки/, в който са съхранявани строителните материали-огромни по вид и количество. Наред с това, установено е,че материалите са извозвани с транспорт на жалбоподателя, директно от склада на предходния доставчик „ [фирма].Обстоятелството, че при второто ревизионно производство,управителят на предходния доставчик/ като до него е изпратено искане за представяне на доказателства получено лично от управителя/ са поискани писмени доказателства, подробно описани и управителят депозирал декларация,в която посочил, че не извършва търговска дейност, не е издавал никакви фактури, не може да доведе до извода ,че фактурите не са издадени ,респективно, че доставките не са извършени, още повече, че тази декларация е частен документ и засяга сегашното състояние на доставчика, тази декларация засяга периода след избирането му за управител, фактът на издаване на фактурите е налице/ фактурите от предходния към прекия доставчик/ фактура № 100..103/30.09.2010 година, издадена от Л.

[фирма]“ А.“ А. Ц.“ с предмет стоки по опис с данъчна основа 23452,25 лева и ДДС в размер на 4690,45 лева, с приложен опис към фактурата, фактура № 100..96/27.09.2010 година, издадена от „Л. Е.“ с предмет строителни материали по опис с ДО 11670 лева и ДДС в размер на 2334 лева- с приложен опис към фактурата на лист 195 от делото, № 100..90/08.09.2010 година с предмет стоки по опис с данъчна основа 16799,92 лева и ДДС в размер на 3359,98 лева , с приложен опис на стоките, фактура № 100..87/03.09.2010 година с предмет строителни материали по опис с данъчна основа 17579,33 лева и ДДС в размер на 3515,87 лева, с приложен опис към фактурата, , № 100..93/13.09.2010 година с предмет строителни материали по опис с данъчна основа 17933,53 лева и ДДС в размер на 3586,71 лева / без приложен опис, № 100..91/09.09.2010 година, с предмет строителни материали по опис с данъчна основа 21360,30 лева и ДДС в размер на 4272,06 лева , с приложен опис към двете фактури от 09.09.2010 година от 13.09.2010 година., фактура № 100..089/07.09.2010 година с предмет строителни материали по опис с ДО 21934,27 лева и ДДС в размер на 4386,85 лева, с приложен опис на строителните материали към фактурата, № 100.88/06.09.2010 година с предмет строителни материали по опис с ДО 15436,13 лева и ДДС в размер на 3087,23 лева, с приложен опис към фактурата на строителните материали, № 100...82/04.08.2010 година с предмет строителни материали по опис с данъчна основа 23 742.10 лева и ДДС 4748,42 лева, с приложен опис на строителните материали към фактурата, № 100...83/05.08.2010 година с предмет строителни материали по опис с данъчна основа 22605,20 лева и ДДС в размер на 4521,04 лева, с приложен опис на строителните материали към

фактурата,, № 100..81/03.08.2010 година с предмет строителни материали по опис с данъчна основа 23589,36 лева и ДДС в размер на 4717,87 лева с предмет строителни материали по опис, с приложен опис към фактурата, № 100..80/02.08.2010 година с предмет строителни материали по опис с ДО 20158,25 лева и ДДС в размер на 4031,65 лева, с приложен опис към фактурата.

Обстоятелството, че в издадените фактури, липсва подпис на получателя по доставката, липсата на приемане от страна на доставчика на представения опис към фактурите, не може да доведе до извода, че доставките не се извършени. Фактът, че липсват доказателства за разплащането от страна на прекия доставчик с предходния и как е станало това/ при съобразяване, че в издадените фактури е отразено плащане в брой, не може да обуслови липса на доставка, защото плащането, респективно неплащането на фактурите, не е елемент от фактически състав за да възникне право на данъчен кредит. На следващо място, обстоятелството, че прекият доставчик [фирма]- А. Ц. не е разполагал с никаква техническа и кадрова обезпеченост, позволяваща му да осъществи доставките и транспортът на строителните материали е извършен с транспортни средства, собственост на жалбоподателя, също не може да доведе до липса на реално осъществена доставка. От показанията на свидетеля Д. С.- служител при жалбоподателя на длъжност Шофьор, се установява, че той е ходил със служебния автомобил до склад, находящ се на „Искърско шосе“ - [населено място], собственост на „ЕТ А. 97“ и оттам е натоварвал строителните материали, като този доставчик е имал две момчета, които са товарили строителните материали.

Фактът, че този доставчик не е обявил трудовите си договори с тези работници, не е отразил счетоводно изплащане на заплатите им, не е внасял дължимите осигурителни вноски, също не може да доведе до извода, че доставките на са осъществени. Наред с това, се представени и пътни листове, удостоверяващи че свидетелят С. на посочените в пътните листове дати е извършвал транспорт, до посочените в тях места и най- вече до „Искърско шосе“, в [населено място]. В подкрепа на показанията на свидетеля С. - че транспортът на строителните материали е извършен с транспортни средства на жалбоподателя/ за които по делото се съдържат писмени доказателства. Жалбоподателят и доставчикът надлежно са осчетоводили въпросните фактури със съответно взети стопански операции както по заприходяването на материалите, така и за изписването им. Наред с това, че жалбоподателят е осъществил последващи доставки- строителните материали са вложени в обектите, изрично посочени в заключението на вещото лице, изготвило съдебно- техническата експертиза, неоспорена от страните, което настоящата съдебна инстанция намира за обективно и компетентно изготвено и вложените материали на обектите съответстват на описаните във фактурите, налице и реализирана печалба от страна на жалбоподателя при последващата реализация на вече изградените и ремонтирани обекти/ факт, установяващ се от заключението по повторната съдебно- счетоводна експертиза.

Наред с това, обстоятелството, че вещото лице К. изрично заяви, че няма как да се установи дали именно материалите на обектите са на жалбоподателя, също не може да доведе до извода, че доставките не се извършени на посочените обекти. Нещо повече дори от допълнителното заключение по повторната съдебно- счетоводна експертиза, се установи, че за процесните периоди, жалбоподателят е осчетоводил закупените строителни материали по спорните фактури по дебита на сметка 301- доставки, по кредита на сметка 401- доставчици. След това са взети счетоводни операции по дебита на сметка 302- Материали – аналитично по видове/ факт, установяващ се от приложените хронологични регистри на страница 149-164 от делото, респективно по кредита на сметка 301, изписването на материалите е

извършено по кредита на сметка 302 – стоки, както и по дебита на сметка 6132- разходи за придобиване на Д. или по дебита на сметка 609/- други разходи/ в зависимост от това за кой обект се отнасят и по този начин , те са калкулирани в себестойността на изгражданите активи или са отнасяни в разходите за ремонт на офиси. През процесните периоди, дружеството не е получавало от други доставчици строителни материали, идентични по вид, количество на заприходените по процесните фактури, издадени от ЕТ“А.-79- А. Ц., има закупени различни по вид материали, но са различни от посочените. Наред с това, жалбоподателят е извършвал ремонт на офиси и на негови обекти, а фактът, че от показанията на свидетеля С. е видно ,че той не е подписвал никакви документи ,удостоверяващи натоварването, респективно разтоварването и получаването на стоките, също не може да доведе до извода, че доставките не са извършени.

Следва да бъде отбелязано още , издаването на РА на прекия доставчик ЕТ“ А. 97- А. Ц. и обстоятелството, че за месец 08 и 09 2010 година няма корекция на подадените резултати, и само от факта, че е съставен на издателя на фактурата РА или и данъчната администрация не е извършила корекция на декларирания от него данък върху добавената стойност ,не може да доведе до извод, че посочената администрация е признала, че фактурата съответства на действително извършена облагаема доставка/ Решение от 31.01.2013 година по дела № С-642/11 и С-/11 на С.. Наред с това, фактът, че в издадения РА на прекия доставчик за процесния период месец 08.2010 година е посочено, че от задълженото лице не са представени фактури за покупки от основни и предшестващи доставчици, доказващи извършени услуги от фирми- подизпълнители и определената данъчна основа на получените от дружеството доставки в размер на 0 лева ,като резултатът за този период е ДДС за внасяне в размер на 58 869 лева и за данъчен период месец 09.2010 година, в който липсват доказателства за представени фактури за покупки/, също не може да доведе до извода, че доставките на са осъществени ,още повече ,че липсват доказателства този Ревизионен акт да е влязъл в сила. Сочената от страна на органа по приходите липса на кадрова обезпеченост на доставчика, сама по себе си не може да е основание да се откаже право на данъчен кредит по процесните фактури, защото по делото се съдържат доказателства, които сочат на реално осъществяване на услугите.

В подкрепа на това, е Решение на С. от 06.09.2012г. по дело С -324/11 год., според т.2 и т.3 от който: „Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото на приспадане от дължимия или платен данък върху добавената стойност за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Фактът, че данъчнозадълженото лице не е проверило дали между наетите на строежа работници и издателя на фактурата е съществувало правоотношение или дали този издател е декларирал посочените работници, не представлява обективно обстоятелство, от което може да се заключи, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че участва в сделка, свързана с измама с данък върху добавената стойност, когато този получател не е разполагал с данни, въз основа на които да заподозре наличието на нарушения или измама в това отношение от страна на този издател.

Следователно правото на приспадане не може да бъде отказано поради посочения факт, след като предвидените в Директивата материалноправни и процесуални

условия за упражняване на това право са изпълнени.” В този аспект следва да се съобрази и изложеното в Решение на Съда на ЕС от 13.02.2014г. по дело С - 18/13, в което отново се подчертава необходимостта националният съдия да съобрази всички фактически обстоятелства и въз основа на тях да изгради заключението си за реалност на доставките, като се уточнява, че „обстоятелството, че доставената услуга не била действително извършена от посочения във фактурите доставчик или от негов подизпълнител, по-специално тъй като последните не разполагали с необходимите персонал, материали и активи, разходите за тяхната услуга не били оправдани в счетоводната им документация или се оказало, че някои документи не са били подписани от посочените в тях като доставчици лица, само по себе си не е достатъчно, за да се изключи правото на приспадане.” Ето защо, приемайки обратното, органът по приходите незаконосъобразно е отказал право на данъчен кредит по тези процесни фактури поради липса на реално осъществена доставка в размер на 29623,38 лева. Незаконосъобразно е и начислената лихва за забава в размер на 4258,07 лева.

По отношение на допълнително начислен ДДС в размер на 1000 лева за данъчен период месец 08.2010 година.

За процесния период, жалобоподателте и зидал в полза на физическо лице фактури с № 2..156/03.08.2010 година с предмет продажба на Д. с данъчна основа 5000 лева без начислен ДДС- продажба на автомобил –Б.. Нито в хода на двете ревизионни производства, нито в съдебното производства се представиха доказателства, че продажбата на лекия автомобил е била освободена доставка, за да не се начислил ДДС при продажбата на автомобила, при което за доставчикът- в случая жалбоподателят е възникнало задължение при продажбата да начисли ДДС върху сумата от 1000 лева и да го отрази по съответния ред ,както в издадената фактура ,така и в Дневника за продажби за данъчен период месец 08.2010 година. Обосновано органът по приходите е приел ,че следва да бъде определено задължение в размер на 1000 лева за този данъчен период.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на 161,ал.1 ДОПК, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски по компенсация в размер на 2480 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл.160,ал.1 ДОПК,Административен съд-София град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ РЕВИЗИОНЕН АКТ №[ЕГН]/19.04.2012 година, потвърден с решение № 1724/16.07.2012 година на Директор на Дирекция“ ОДОП,В ЧАСТТА, В КОЯТО Е ОТКАЗАНО ПРАВО НА ДАНЪЧЕН КРЕДИТ НА [фирма] ПО ФАКТУРИ, ИЗДАДЕНИ ОТ [фирма]- ГР.С. ЗА ДАНЪЧЕН ПЕРИОД МЕСЕЦ 08.09.2010 ГОДИНА В РАЗМЕР НА 29623,38 ЛЕВА И ЛИХВА В РАЗМЕР НА 4258,07 ЛЕВА.

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА НА [фирма] [населено място] срещу РА №[ЕГН]/19.04.2012 година,потвърден с Решение № 1724/16.07.2012 година на Директор на Дирекция“ ОДОП“в частта, в която са определени допълнително задължения за ДДС за данъчен период месец 08.2010 година в размер на 1000 лева по фактура № 2..156/03.08.2010 година с предмет - продажба на Д. с данъчна основа 5000 лева без начислен ДДС.

ОСЪЖДА ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ”ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА ПРИ ЦУ НА НАП-ГР.С. ЗАПЛАТИ НА [фирма] ГР.С. СУМАТА ОТ 2480 ЛЕВА – РАЗНОСКИ ПО КОМПЕНСАЦИЯ, КАТО СЪЩАТА СЛЕДВА ДА БЪДЕ ВЪЗСТАНОВЕНА ОТ БЮДЖЕТА НА ДИРЕКЦИЯ“ОДОП“

На основание чл.138 АПК,препис от решението да се изпрати на

жалбоподателя, на ответника по жалбата.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от получаване на препис от същото, съгласно разпоредбата на 160, ал. 6 ДОПК, вр. с чл. 211, ал. 1 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: